

§ 17. Zarząd przyjmuje i zwalnia pracowników spółki zawiera umowy w myśl ogólnych dyrektyw ogólnych zebrań członków.

§ 18. Dla przeprowadzenia kontroli działalności zarządu ogólne zebranie członków spółki wybiera komisję rewizyjną, składającą się z trzech osób, na przeciąg..... lat.

Komisja rewizyjna winna periodycznie badać działalność zarządu spółki i zdawać sprawozdania ze swoich czynności ogólnemu zebraniu.

ROZDZIAŁ V.

Finanse spółki drogowej.

§ 19. Źródła dochodowe spółki drogowej stanowią:

- 1) dochody z majątku spółki,
- 2) opłaty za używanie urządzeń wybudowanych i utrzymywanych przez spółkę,
- 3) obowiązkowe opłaty członków spółki ustalone przez członków-założycieli spółki i zatwierdzone przez wydział powiatowy sejmiku.....
- 4) składki członków nadzwyczajne i dobrowolne,
- 5) dotacje państwowe i samorządowe, przekazane spółkom,
- 6) pożyczki krótko i długoterminowe, darowizny, zapisy, wpływy ze sprzedaży lub zamiany majątku spółki.

§ 20. Za zobowiązania finansowe spółki członkowie odpowiadają do wysokości swych zobowiązań na rzecz spółki.

§ 21. Obowiązkowe opłaty członków spółki (§ 19 p. 3) na rzecz spółki ustalone są w wysokości proporcjonalnej do korzyści, jakie poszczególni członkowie z istnienia, spółki i urzeczywistnienia jej celu ciągnąć będą (ciągną) a mianowicie w procentach ogólnej wysokości kosztów wykonać się mających robót.

Opłaty te ustala się w sposób wskazany w załączniku do niniejszego statutu.

§ 22. Wysokość procentowego udziału członków spółki może być zmieniona przez prawomocną uchwałę ogólnego zebrania członków spółki, zatwierdzoną przez wydział powiatowy sejmiku.....

§ 23. Udziały mogą być wpłacone zarówno w gotówce, jak wnoszone w naturze w postaci dostarczenia pewnej ilości materiałów lub robocizny według zasad, jakie ustali ogólne zebranie udziałowców.

§ 24. Udziały członków spółki drogowej w razie nie wpłacania ich będą ściągane w drodze egzekucji administracyjnej narówni z innymi podatkami i opłatami komunalnymi, na żądanie zarządu spółki, stosowane do wydziału sejmiku powiatowego.

ROZDZIAŁ VI.

Nadzór nad działalnością spółki.

§ 24. Orzekanie w przedmiocie zmian statutu i bezpośredni nadzór nad działalnością spółki należy do wydziału sejmiku powiatowego.....

Do organów miejscowych Min. Rob. Publ. należy nadzór nad działalnością spółki w zakresie określonym przez art. 9 ustawy z dnia 10 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. r. 1921 № 6, poz. 32).

Załącznik do § 21 statutu.

Rozkład opłat obowiązkowych od członków spółki.

№ porządkowy	Imię i nazwisko interesowanego lub nazwa instytucji interesowanej	Procentowy udział w opłatach
Dobrowolni członkowie spółki.		
1.	A. B.	7 ^o / _o
2.	C. D.	1 ^o / _o
3.	E. F.	25 ^o / _o
Razem . . .		67 ^o / _o
Przymusowi członkowie spółki.		
1.	X. Y.	10 ^o / _o
	Z. A.	3 ^o / _o
Razem . . .		33 ^o / _o

34.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 23 grudnia 1921 r.

w przedmiocie rozciągnięcia działalności polskiej dyrekcji ubezpieczeń wzajemnych na tereny województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego oraz na powiaty: białowieski, grodzieński i wołkowyski województwa białostockiego.

Na mocy art. 42 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o przymusie ubezpieczenia od ognia i o polskiej dyrekcji ubezpieczeń wzajemnych (Dz. U. R. P. № 64, poz. 395) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 15 stycznia 1922 r. polska dyrekcja ubezpieczeń wzajemnych uprawniona zostaje do otwierania oddziałów na terenie województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego oraz—powiatów: białowieskiego, grodzieńskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego.

§ 2. O otwarciu oddziałów na obszarach w § 1 wymienionych polska dyrekcja ubezpieczeń wzajemnych podaje do publicznej wiadomości przez obwieszczenie w danej miejscowości używane.

Od daty otrzymania przez poszczególne urzędy gminny rejestrów poborowych składki ogniowej roz-

poczyna się w obrębie danej gminy obowiązek ubezpieczenia budowli od ognia w polskiej dyrekcji ubezpieczeń wzajemnych i od tej daty następować będzie odszkodowanie przez polską dyrekcję ubezpieczeń wzajemnych za wynikię pożary.

§ 3. Władze gminne w zakresie ubezpieczeń przymusowych winny z chwilą otrzymania rejestrów poborowych:

- przyjmować wnioski (zgłoszenia) ubezpieczeniowe i przysyłać je właściwym organom polskiej dyrekcji ubezpieczeń wzajemnych;
- zawiadamiać inspektorów o wynikłych w obrębie gminy wypadkach przewidzianych ubezpieczeniami;
- czuwać nad terminowym poborem składki ubezpieczeniowej i przelewać ją do kas właściwych;
- zarządzać kroki egzekucyjne względem płatników, ociągających się z uiszczeniem należności, przypadających z rejestrów poborowych (art. 35 ustawy).

§ 4. Urzędy skarbowe zostaną przez organa polskiej dyrekcji ubezpieczeń wzajemnych powiadomione o wysłaniu rejestrów poborowych do gmin i od tej chwili spada na nie obowiązek wykonywania przepisów art. 36 ustawy.

§ 5. O zarządzeniu wyborów do rady nadzorczej polskiej dyrekcji ubezpieczeń wzajemnych na terenach w niniejszym rozporządzeniu wymienionych, wydane zostanie zlecenie odpowiednim organom Ministerstwa Skarbu.

Minister Skarbu:
Michalski

35.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 31 grudnia 1921 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym.

Na podstawie art. 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 51 poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. Wprowadza się zmiany rozporządzenia z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 11 poz. 64) objęte następującymi paragrafami.

§ 2. § 1 rozporządzenia z 13 grudnia 1920 r., uzupełnia się następującym nowym ustępem:

„Oznaczenie dróg celnych, miejsca ładowania, promów, miejsc przeprawy, mostów i pomostów dla przybijania statków należy do władz celnych II instancji, a na obszarze Wolnego Miasta Gdańska do najwyższej władzy celnej w Gdańsku”.

§ 3. § 5 tegoż rozporządzenia należy następująco uzupełnić:

W ustępie litera c) w punkcie 4 dodaje się zdanie:

„Tym mieszkańcom Wolnego Miasta Gdańska, którzy udowodnią, że sprowadzali dotąd losy niemieckich loterii publicznych, zezwala się nadal na przywóz tych losów przez okres dziesięciu lat, licząc od dnia 1 stycznia 1922 r.”.

W tym samym ustępie punkt 5) uzupełnia się następującym postanowieniem:

„przywóz tych etykiet dozwolony jest i wówczas, gdy towar, do którego oznaczenia służyć mają, nie został wprowadzony równocześnie z niemi, lecz wprowadzono go już przedtem”.

W trzecim wierszu ostatniego ustępu § 5 należy między słowa „jakoteż” i „świeże odpadki owoców” wstawić słowa „świeże owoce I”.

§ 4. § 6 tegoż rozporządzenia, ustęp a) przywóz, należy uzupełnić nowym punktem (siódmym):

„7) Przywóz kart do gry w stanie luźnym”.

W ustępie b) wywóz — tegoż paragrafu otrzymano punkt 2 następujące uzupełnienie:

„Wywóz dzieł sztuki oraz zabytków starożytności z obszaru Wolnego Miasta Gdańska dozwolony jest jedynie za zezwoleniem Senatu W. M. Gdańska.

§ 5. W § 8 tegoż rozporządzenia, w ustępie 3 (upoważnienia władz II instancji) należy dodać:

„e) na obszarze Wolnego Miasta Gdańska najwyższa władza celna w Gdańsku”

§ 6. W § 9 tegoż rozporządzenia otrzymują dwa pierwsze ustępy pozycji 2 następujące brzmienie:

„Wyprawy ślubne, podarunki dla narzeczonych lub podarunki ślubne mogą być przywożone z uwolnieniem od cła, jeżeli przeznaczone są dla cudzoziemców lub obywateli własnego kraju, zamieszkałych dłużej niż dwa lata zagranicą, którzy z powodu zawarcia związku małżeńskiego z osobą zamieszkałą na polskim obszarze celnym przenoszą do tego obszaru swe miejsce zamieszkania. W podaniu winno się udowodnić, że małżeństwo zostało zawarte; poza-tem należy dołączyć szczegółowy spis przedmiotów, stanowiących wyprawę.

Władze celne II instancji, zaś na obszar W. M. Gdańska najwyższa władza celna gdańska mogą zezwolić na późniejsze złożenie metryki ślubnej. W tym wypadku pobiera się należność celną warunkowo aż do dostarczenia dowodu ślubnego. Po upływie terminu wyznaczonego w tym celu stronie, należność celna przechodzi na własność Skarbu”.

Pozycja 5 § 9 zostaje uzupełniona następującym nowym (trzecim ustępem):

„Towary, które na polskim obszarze celnym znajdowały się w wolnym obrocie i z obszaru tego wywiezione zostały zagranicę, może w razie ich powrotu polski centralny zarząd ceł także wówczas, gdy zagranicą weszły do wolnego obrotu, zwolnić od cła, jeżeli przemawiają za tem przeważające względy słuszności”.

§ 7. W § 10 tegoż rozporządzenia w ustępie 1 (upoważnienia władz II instancji) należy dodać: